

Sagen var ligegyldig, men saa følger jo deraf, at der ingen Skade stæer. (Casse: Jeg sagde ikke, at det var ligegyldigt!), ja, saa salder den Bemærkning bort, men forresten sagde det ærede Medlem, at det Ord „paa“ paastaae Juristerne er en rigtig Udtryksmaade. Jeg er nu ogsaa i al Betsedenhed Jurist, men jeg indrømmer, at det ærede Medlem (Casse) er en større Jurist end jeg. (Casse: Na nei!). (Munterhed). Men, hvad vil det sige, at Juristerne paastaae, at det er en rigtig Udtryksmaade; det vil jo sige, at det er en Udtryksmaade, som er brugt i et Par hundrede Aar, men heraf følger ikke, at den nu er forstaaelig; nu maae vi jo tale et Sprog, der nu skal forstaaes. Hvis det altsaa virkelig var af Bigtighed at faae en anden Tanke udtrykt, saa skulde man have brugt Udtryk, der betegne denne Tanke, men det er ikke stæet, og jeg troer ikke, at det ærede Medlem virkelig vil paastaae, at der stæer Skade ved at lade Ordet „paa“ gaae ud. Jeg troer ikke, at han vil paastaae, at det vil medføre nogen praktisk Skade. Hvis det ærede Medlem vil paastaae det, saa skal jeg opgive min Modstand.

Mein: Efter hvad der er fremført, skal jeg blot bemærke, at jeg finder mig foranlediget til at stemme for Underændringsforslaget til Forslaget under Nr. 15 til § 94. Den anden Bemærkning, jeg vilde tillade mig, er den, at det er det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 4de Valgtreds (Barberg), der vil have Forandring i den Tilstand, som han selv er saa god at indrømme har bestaaet i nogle hundrede Aar; altsaa er det ham, der bør føre Beviset for, at der opnaaes Noget ved at gjøre den Forandring i § 94, som han tilsigter. Det ærede Medlem paastaar med stor Sikkerhed, at, hvad Juristerne end mene, saa er dette „paa“ der stod i § 147, ikke Dansk, men et Slags Arabisk eller Abracadabra. Jeg veed ikke, hvorfra det ærede Medlem egentlig henter sin Berettigelse til at føle sig enekaldet til at afgjøre, hvad der er Dansk.

Barberg: I saa Henseende appellerer jeg til den hele Forsamling. Vilde det falde Nogen af de Herrer ind i daglig Tale at sige: „Den Sag gjælder mig paa“? Aldrig.

Tscherning: Det ærede Medlem taler især mod § 94 i Lighedens Navn. Jeg taler, troer jeg, fuldt saa fylldigt i Lighedens Navn, og jeg ønsker, at vi skulle beholde § 94 i Lighedens Navn. De Personer, her er Spørgsmaal om, kunne ikke i monarchiske Stater bringes ind under Lighedsbegrebet. Om der er to eller tre eller flere eller færre Prindsfer i Landet; som dette kan komme tilgode, er ikke værd at tale om. Det Simpleste er: at lade Paragraphen staae, som Regjeringen ønsker den, og vi bør ikke blamere os ved at gjøre store Ophævelser over, om vi skulle beslytte lidt flere eller lidt færre af disse Prindsfer og Prindsesser.

Da ikke Flere ønskede at høre sig, gif man til Afstemning, hvorved:

- 1) Endringsforslag af Klein, Liebe, Casse, Tugen, A. Jørgensen, Trampe, E. C. Larsen, Chr. Rimestad, Hall, F. Mourier-Petersen, Grundtvig, Dahl, E. B. Rimestad, Tscherning og Dreher til § 71:

De sidste Ord i Paragraphens første Stykke: „eller med Lughuusarbeide paa Livstid“ udgaae. Vedtoges med 43 Stemmer mod 33.

- 2) Endringsforslag af Nyholm, Barberg, J. Ree, Holstein, Kühnel, Dahl, Thurah, Zuel, A. Jørgensen, Ussing, A. C. Hansen, E. Eriksen, Gad, Fjorb og Fenger til § 85:

I 3die Linie: efter Ordene „paa Livet“ tilføies: „eller med Lughuusarbeide paa Livstid“. Forkastedes med 45 Stemmer mod 28.

- 3) Endringsforslag af Barberg, Chr. Rimestad, Nyholm, Røpstorff, P. C. Olsen, Krabbe, Holstein, Thurah, Mülken, Høgsbro, Barfod, E. Riis, E. Dinesen, E. Eriksen, og A. Jørgensen til § 94:

I første Linie sættes istedetfor „§§ 88—90“: „§§ 88—89“. Forkastedes med 45 Stemmer mod 27.